

РЕШЕНИЕ

№ 6254

гр. София, 23.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав,
в публично заседание на 16.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Геновева Йончева

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **8170** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 156, във вр. с чл. 107 от Данъчно–осигурителния процесуален кодекс (ДОПК) и чл. 4, ал. 1 от Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ).

Образувано е по жалба на "Юнивърсъл Естейт" ЕООД, ЕИК[ЕИК], подадена чрез адв. С. Г., срещу Акт за установяване на задължения (АУЗ) по чл. 107, ал. 3 ДОПК с № 647003-1/28.09.2020 г., издаден от С. С. С., действащ в качеството си на орган по приходите, на длъжност „старши инспектор“ в отдел „Общински приходи – Студентска“ при Столична община, в частта, потвърдена с Решение № СФД22-РД28-271/01.08.2022 г. на директора на Дирекция Общински приходи“ при Столична община, с който на основание чл. 107, ал. 3 ДОПК и подадени декларации по чл. 14 ЗМДТ за недвижими имоти с партиден № 7223F46764 и партиден № 7223H46765, на жалбоподателя са установени публични общински вземания за периода 01.01.2017 г. – 31.12.2020 г. - ДНИ в общ размер на 5 204,33 лв. и са начислени лихви в размер на 1 874,90 лв.

Жалбоподателят претендира нищожност и незаконосъобразност на описания АУЗ по съображения, че актът бил издаден от некомпетентен орган, не бил мотивиран, липсвали фактически и правни основания за издаването му, не ставало ясно как е определен размера на дължимите вземания. Прави искане за присъждане на разноски по представен списък по чл. 80 ГПК .

Отвътната страна – директор на дирекция „Общински приходи“ при Столична община, чрез процесуалния си представител юрк. В., оспорва жалбата и моли съда да

я отхвърли като неоснователна. Не излага конкретни аргументи. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, становищата на страните и съобрази приложимия закон, намира за установено от фактическа страна следното:

С оспорената част от АУЗ № 647003-1/28.09.2020 г. в тежест на "Юнивърсъл Естейт" ЕООД са установени задължения за ДНИ за периода 01.01.2017 – 31.12.2020 г., произтичащи от притежаваните и декларирани с декларация по чл. 14 ЗМДТ нежилищни недвижими имоти с партиден номер № 7223F46764 и партиден номер № 7223H46765.

Предвид мотивите и задължителните указания в определение № 11526 от 13.12.2022 г. по адм. дело № 10785 на ВАС, VIII о., настоящият съд е обвързан от становището, че тази част от АУЗ е потвърдена по административен ред с Решение № СФД22-РД28-271/01.08.2022г. на директора на дирекция „Общински приходи“ при Столична община. При това и с оглед данните по делото, че жалбата на "Юнивърсъл Естейт" ЕООД е депозирана от надлежна страна и в срок, съдът приема същата за процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна, но не по изложените в нея доводи.

Съгласно разпоредбата на чл. 166, ал. 1 ДОПК установяването на публичните вземания, каквито по аргумент от чл. 162, ал. 2, т. 1 ДОПК са и тези, установени с процесния АУЗ, се извършва по реда и от органа, определен в съответния закон. Съгласно чл. 107, ал. 1 от ДОПК размерът на данъка, когато се установява въз основа на подадена от задълженото лице декларация, се установява от орган по приходите, както и когато не е подадена декларация или задължението не е платено в срок /чл. 107, ал. 3 от ДОПК/. Следователно компетентен да издаде акт за установяване на задължения по декларация в хипотезата на чл. 107, ал. 1 и 3 от ДОПК е орган по приходите, който съобразно чл. 9б ЗМДТ и по силата на изрична правна норма - чл. 4, ал. 1 ЗМДТ, е служител на общинската администрация.

Но не всеки общински служител е компетентен да установява или да обезпечава данъчни задължения. Т. правомощие имат само тези, които са изрично определени от кмета на общината с негова заповед - чл. 4, ал. 4 ЗМДТ. С тази заповед кметът на общината упражнява свое организационно-управленско правомощие, с което към основната материална компетентност на служителя от общинската администрация се добавя допълнителна персонална компетентност чрез конкретизация на титуляря на правомощието за установяване, обезпечаване, събиране и контрол на публичните общински вземания за местни данъци и такси по реда на ДОПК. Това правомощие на кмета се упражнява от него и обективира в писмен вид, със заповед.

Видно от титулната на обжалвания АУЗ, същият е издаден от С. С. С., заемащ длъжността „младши инспектор в отдел „МДТ-Студентски“ към Дирекция „Приходи и администриране на местни данъци и такси“, определен да извършва производствата по установяване, обезпечаване, събиране и контрол на публичните общински вземания за местни данъци и такси по реда на ДОПК със Заповед № СОА20-РД-1362/14.02.2020 г. В АУЗ е цитирана и Заповед № РД-15-5260/29.05.2015 г. на кмета на Столична община, допълнително изискана от съда и представена на л. 113 от делото, която обаче предвид съдържанието ѝ и разпредените с нея правни последици, не може по никакъв начин да се обвърже и няма никаква връзка с оправомощаването на лицето, издало АУЗ.

Заповед № СОА20-РД-1362/14.02.2020 г., намираща се на л. 25 от делото, е издадена в изпълнение на горепосочените изисквания на чл. 4, ал. 4 ЗМДТ. С нея са определени служителите от състава на Столична общинска администрация, заемащи посочените в т. 1-12 от заповедта длъжности в дирекция „Общински приходи“, на които е възложено да извършват производства по установяването, обезпечаването, събирането и контрола на публичните общински вземания за местни данъци и местни такси по реда на ДОПК, като същите имат правата и задълженията на органи по приходите в производствата по чл. 4, ал. 1 ЗМДТ.

Въпросната Заповед № СОА20-РД-1362/14.02.2020 г. е подписана от заместник кмета на Столична община - А. Х. А. на основание Заповед № СОА20-РД15-1941/13.02.2020 г. /л. 103/, която беше допълнително изисквана от съда и представена от ответника. От съдържанието на последната е видно, че същата е издадена на основание чл. 44, ал. 2, във връзка с чл. 39, ал. 2 от Закона за местното самоуправление и местната администрация (ЗМСМА). С нея кметът на Столична община – Й. Ф., е възложила на А. Х. А. - заместник-кмет на направление „Социални дейности и интеграция на хора с увреждания“, за времето от 12.00 ч. на 13.02.2020 г. и на 14.02.2020 г., да изпълнява функциите на кмет на Столична община, в т.ч. и на работодател по реда и условията на чл. 6, ал. 2 от Закона за държавния служител и чл. 61 от Кодекса на труда.

Налага се извод, че оправомощаващата издателя на акта Заповед № СОА20-РД-1362/14.02.2020 г. е издадена в условията на заместване.

В мотивите на Тълкувателно решение № 4 от 22.04.2004 г. на ВАС по д. № ТР-4/2002 г. е посочено, че заместването се извършва в случаите, когато лицето, титуляр на правомощия, е в обективна невъзможност да ги изпълнява. В тези случаи, предвид необходимостта от непрекъснато функциониране на административния орган, по силата на изрична писмена заповед, отсъстващият титуляр нарежда заместването му от друго, подчинено нему лице. За определения период заместващият изпълнява правомощията на замествания в пълен обем, като върши това от името на замествания орган.

Съгласно чл. 39, ал. 2 от ЗМСМА кметът на общината, съответно кметът на района, определя със заповед заместник-кмет, който го замества при отсъствието му от общината, съответно от района. В заповедта за заместване не е задължително да се посочи причината за отсъствието, но с оглед мотивите в горепосоченото тълкувателно решение съдът намира за задължителен елемент от надлежното учредяване на заместването наличието на доказателства за отсъствие на титуляра на административното правомощие, респ. за неговата обективна невъзможност за изпълнение на функциите. Защото именно това отсъствие е основание за заместването, в каквато насока бяха дадени на ответника изрични указания за представяне на доказателства (болничен лист, заповед за отпуск или командировъчна заповед) за фактическото отсъствие от общината на кмета на дата 14.02.2020 г., когато при условията на заместването му от зам. - кмета А. А. е издадена Заповед № СОА20-РД09-1362/14.02.2020 г. за определяне на служителите с възложена компетентност на органи по приходите в производствата по чл. 4, ал. 1 ЗМДТ. Същевременно, предвид наличната по делото доказателствена съвкупност и на основание чл. 171,л. 5 АПК, вр. § 2 ДР на ДОПК съдът е указал на ответника, че не сочи доказателства за изпълнен фактически състав на заместването, от което да се установи, дали е налице валидно определяне на компетентен орган, оправомощен да издава АУЗ.

В тази връзка е представена Служебна бележка № СБ-120/04.04.2023 г., изготвена от директора на дирекция „Човешки ресурси” при Столична община /л. 123/, в която посочено, че „Й. А. Ф. - кмет на Столична община на 14.02.2020 г. е изпълнявала служебни задължения извън общината свързани с посещението на делегация на кмета на [населено място], Република С. М.“.

В съответствие с посоченото в Тълкувателно решение № 4 от 22.04.2004 г. на ВАС еднопосочна е и следващата практика на касационната инстанция, че правото на длъжностно лице, което е и административен орган, да бъде замествано от друго, изисква длъжностното качество на "заместник", от една страна, и от друга, доказана обективна невъзможност на титуляр на длъжността да изпълнява функциите си.

В случая, посоченото в заповедта за заместване основание "отсъствие" не изпълва съдържанието на обективна невъзможност за изпълнение на задълженията на кмета. Друго не следва и от представената служебна бележка. Същата не удостоверява, че на посочената дата кметът е бил възпрепятстван да изпълнява правомощията си или че е бил извън общината. Напротив, от нея става ясно, че реално на 14.02.2020 г. кметът на Столична общината – Й. Ф. е изпълнявала служебните си задължения. Допълнителните й ангажименти не изпълват съдържанието на обективната невъзможност за изпълнение на задълженията. Доказването на обстоятелствата относно валидността на заместването е в тежест на ответника и неговата процесуална пасивност, въпреки изричните указания на съда, задължава съда да приеме за недоказан фактическият състав на заместването. По делото липсват убедителни доказателства, че на 14.02.2020 г., когато заместник кметът А. А. е упражнила правомощието на кмета по чл. 4, ал. 4 ЗМДТ, последният е бил в обективна невъзможност да изпълнява функциите си. Да се приеме друго означава да се допусне произволно заместване и в случаи, когато това обективно не се налага (каквото очевидно е и процесният случай), което противоречи на основната цел на института на заместването - сигурност и яснота в действията на изпълнително-разпоредителната власт.

При недоказаност на фактическия състав на заместването следва да се приеме, че заместник-кметът не е имал нито субективното право, нито правното задължение да действа като кмет на Столична община и да издава заповед по чл. 4, ал. 4 ЗМДТ. Тази некомпетентност рефлектира върху валидността на АУЗ, доколкото издателят му от своя черпи своята персонална компетентност именно от Заповед № СОА20-РД09-1362/14.02.2020 г., а тя по изложените по-горе съображения не може да бъде годна правна основа за издаването на АУЗ.

С оглед изложеното обжалваният АУЗ с № 647003-1/28.09.2020 г. е издаден в нарушение на чл. 146, т. 1 от АПК, вр. § 2 от ДР на ДОПК, което налага прогласяването му за нищожен. На това основание законосъобразността на акта не следва да бъде обсъждана.

Предвид действащата разпоредба на чл. 160, ал. 5 ДОПК и чл. 4, ал. 1, изр. второ ЗМДТ, настоящият състав следва да приложи чл. 173, ал. 2 АПК и да изпрати преписката на съответния компетентен административен орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Същият следва да действа, като съобрази и издаденият след процесния нов АУЗ № 845242-1/12.09.2022 г. (л. 80 от делото), с който за притежаването на същите имоти на „Юнивърсъл Естейт“ ЕООД са установени същите задължения за ДНИ, за същия период 2016 – 2020 г. Извършената служебна проверка установи, че този втори поред АУЗ, издаден във връзка с Решение

№ СФД22-РД-28-271/01.08.2022 г. (чиито неясен и некоректен спрямо мотивната му част диспозитив бе в основата на постановеното по настоящото дело прекратително определение, отменено от ВАС по адм. дело № 10785/2022 г.), е оспорен по административен ред и към настоящия момент има висящо пред решаващия орган производство по обжалване (виж определение № 6602 от 01.08.2023 г. по адм. дело № 5672/2023 г. на АССГ, 45 състав).

С оглед изхода на спора и на основание чл. 161, ал. 1 ДОПК жалбоподателят има право на претендираните разноски. Същите възлизат на 1 555 лв., от които 200 лв. – заплатени държавни такси пред АССГ и ВАС, и 1 355 лв. - заплатен в брой адвокатски хонорар за процесуално представителство в производствата пред АССГ и ВАС (л. 149 и л. 150). Предвид материалния интерес на спора – общо 7079,23 лв. и алгоритъма по чл. 7, ал. 2, т. 1 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, съдът не намира основание за намаляване на адвокатското възнаграждение на основание чл. 161, ал. 2 ДОПК.

Така мотивиран и на основание чл. 160, ал. 5 ДОПК, вр. чл. 173, ал. 2 АПК и чл. 4, ал. 1, изр. второ ЗМДТ, Административен съд – София-град, III отделение, 75 състав

РЕШИ:

ОБЯВЯВА НИЩОЖНОСТТА на Акт за установяване на задължения по чл. 107, ал. 3 ДОПК с № 647003-1/28.09.2020 година, издаден от С. С. С., действащ в качеството си на орган по приходите, на длъжност „старши инспектор“ в отдел „Общински приходи – Студентска“ при Столична община, в частта, потвърдена с Решение № СФД22-РД28-271/01.08.2022 г. на директора на Дирекция Общински приходи“ при Столична община.

ИЗПРАЩА преписката на директора на дирекция „Общински приходи“ при Столична община за евентуално извършване на ново производство по чл. 107, ал. 3 ДОПК при съобразяване на данните във връзка с последващо издадения Акт за установяване на задължения по чл. 107, ал. 3 ДОПК с № 845242-1/12.09.2022 г., касаещ същите имоти, видове задължения и периоди.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на "Юнивърсъл Естейт" ЕООД сторените в съдебните производства пред АССГ и ВАС разноски в общ размер на 1 355,00 (хиляда триста петдесет и пет) лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба чрез Административен съд – София-град пред Върховния административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните

Препис от решението да се изпрати на страните по реда на чл. 137 АПК, вр. § 2 от ДР на ДОПК.

СЪДИЯ: